

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1250 23 tháng 6 năm 2019

Chuyển Biến

*Chuyển biến thâm sâu thông Trời Phật
Từ bi rộng mở tâm thân nhẹ
Khai triển chính mình đạt pháp tâm
Thanh tịnh vô cùng hào quang sáng*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Có người mang xác làm người nhưng nghe đến tu thiền lại không hiểu tại sao?
- 2) Làm người ai ai cũng ham vui và tự do là sao?
- 3) Trên mặt đất này có loại người thích xuyên xẹo và phá hoại tại sao?
- 4) Muốn dẹp bỏ bản chất khôn nạn này thì phải làm sao?
- 5) Tại sao ở đời này có loại người tu ghét người tu?
- 6) Làm sao thấu triệt được luật nhơn quả?
- 7) Mưu đồ xâm chiếm tại mặt đất này có thành công hay không?

1)04-04-93

Hỏi: Có người mang xác làm người nhưng nghe đến tu thiền lại không hiểu tại sao?

Đáp: Thừa người không hiểu giá trị của sự tu thiền là vì trình độ tâm linh quá kém cỏi, chỉ biết được giá trị của sự nhìn và nghe thấy mà thôi. Còn về tâm linh thì không sao hiểu được, phải trải qua duyên nghiệp khổ não thì mới cảm thức được chút ít mà thôi. Cho nên Bé thường nói hoàn cảnh là ân sư, đưa con người tiến hóa từ giai đoạn một.

Kệ:

*Chập chững trong cảnh mơ màng động
Khó tưởng Trời cao khó biết lòng
Giám hãm trong lòng manh áo bán
Khó mình đời đạo khó thông dong*

2) 05-04-93

Hỏi: Làm người ai ai cũng ham vui và tự do là sao?

Đáp: Thừa nhưn loại do nguyên khí của càn khôn vũ trụ hình thành, gốc của nó là thanh nhẹ và tự do. Cho nên sau khi động loạn ai ai cũng muốn có một cuộc sống thanh tịnh, không khác gì biển cả. Sau sự cực động cũng phải lui về thanh tịnh. Người tu từ động trở về tịnh, khi nắm được pháp tu thiền khứ trước lưu thanh là đúng. Cứ việc dày công tu thiền thì đạt được kết quả tốt.

Kệ:

*Thực hành thanh tịnh tự hồn xuyên
Giải quyết tâm tư chẳng giữ phiền
Quyển luyến tình đời không hữu ích
Hành thông tự đạt tự hồn xuyên*

3) 06-04-93

Hỏi: Trên mặt đất này có loại người thích xuyên xeo và phá hoại tại sao?

Đáp: Trên mặt đất này có loại người thích phê bình chỉ trích người khác, nhưng không bao giờ hiểu rõ hành động của chính mình là sai. Cho nên luôn luôn hành động như vậy cho đến lúc lâm nạn mới thấy được đôi chút sai lầm của chính mình đã tự gây nên, hậu quả của cuộc đời không được tốt mấy. Đối với người tu thiền, loại tánh tình này bộc phát rất nhanh, nếu không chịu ăn năn tự thức thì phần hồn rất khó tiên hóa, nuôi dưỡng tự ái và chậm tiến mà không hay.
(không có kệ)

4) Hỏi: Muốn dẹp bỏ bản chất khốn nạn này thì phải làm sao?

Đáp: Tu theo Vô Vi thì phải tự làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều trong ngày thì tâm thức mới được khai triển và thức hòa đồng mới được mở, lượng từ bi càng ngày càng dồi dào hơn, thích phục vụ hơn là cãi cọ.

Kệ:

*Chẳng còn lý luận lý quanh co
Thực triển khai minh chẳng dận dò
Tâm thức tràn đầy tình bác ái
Khai thông ngũ tạng chẳng mê phò*

5) 07-04-93

Hỏi: Tại sao ở đời này có loại người tu ghét người tu?

Đáp: Người không thật tình tu mới ghét người tu. Người thật tình tu lại quý người tu. Ở mặt đất này có người chịu tu là quý rồi. Người có đức tin sẽ là người tốt của xã hội, không nên phi báng người tu mà tự hạ điển năng sẵn có của chính mình, xây dựng là cứu mình.

Kệ:

*Pháp tu tận độ chuyển hành trình
Tận giải trước ô trí cảm mình
Hành pháp khai thông minh trí tuệ
Chẳng còn loạn động lại càng mình*

6) 08-04-93

Hỏi: Làm sao thấu triệt được luật Nhơn Quả?

Đáp: Thừa luật Nhơn Quả đã ghi chép rõ rệt trên bộ mặt của người đời. Trước kia lương lệ ác ôn, ngày nay mặt mày không được tròn trịa, chạy theo sinh kế bất hủ, như nghiệp sát mưu lợi, tưởng lầm là đã thành công, có tiền bạc có thương yêu, nhưng lúc nào cũng không sung mãn cả, lòng tham dâm càng ngày càng tràn ngập, gia cang không ổn, lý luận để tự che chở cho cách mấy đi nữa cũng không xóa bỏ được tội trạng của quá khứ, chỉ có tu thiện, thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì nghiệp mòn dần, thì tai họa mới đổi mới và tiêu trừ, cố gắng tu hành tinh tấn thì Phật sẽ chứng xóa, từ mờ trở minh, óc sáng tâm ngay thẳng, không còn quanh quẹo tạo khổ cho phần hồn thì sẽ không còn nạn và tái bồi sự may mắn hơn xưa, đạt tới sự sáng suốt và thanh tịnh thì mới cảm thấy khả năng tiến hóa của chính mình.

Kệ:

*Biết mình khai triển thức hành trình
Học hỏi không ngừng cảm cảm mình
Đời đạo song hành tâm tự đạt
Dở hay dở cũng do mình*

7) 09-04-93

Hỏi: Mưu đồ xâm chiếm tại mặt đất này có thành công hay không?

Đáp: Thừa mưu đồ xâm chiếm tại mặt đất này không bao giờ thành công. Chỉ có sự phát triển chung hợp mới có cơ hội thành công. Cuộc sống hiện tại là tạm bợ, hồn đến đây để học hỏi sự nhین nhục rồi tiến hóa, hiện tại loài người có hai đường lối:

- 1) Hướng về tâm linh
- 2) Hướng về vật chất

Cuối cùng cũng ra đi với hai bàn tay không, học hỏi và phát triển tùy theo chơn thức của luật Nhơn Quả, mang theo nhiều kiếp, tâm làm thân chịu là vậy.

Kệ:

*Khó qua đặng chạm hằng ngày
Thay đổi đổi thay vẫn vẫn say
Đen bạc tình đời trong lý luận
Qua rồi cũng vậy chẳng còn may*

CÔ GÁI BÁN KHOAI

Em ơi chị khổ hằng ngày
Gánh em đi bán nơi này nơi kia
Em em chị chị không lìa
Xét em thấy cảnh phân chia đạo đời
Bàn tay sắp đặt của Trời
Đưa em xuống thế lập đời cứu sinh
Nằm êm dưới đất một mình
Chờ ngày phát triển thương tình ban khai
Thân em nhỏ bé nhưng tài
Giúp người đói khổ mỗi ngày mỗi qua.
Du cho họ chánh hay tà
Em cùng tâm Đạo phân hòa nơi nơi
Sao em không luận lý đời
Cuộc đời tạm sống do Trời với em?
Chị nay xét cảnh thấy thèm
Thấy em làm việc thân em thực hành
Tình thương triển hóa đắc thành
Khổ nhưng lại sướng ngành ngành nhờ em
Loài người sao lại lem nhem
Ăn mà không biết ai đem cho mình

Ai đà cấu tạo đẹp xinh
Tình thương em chị đón nghinh ngoài đường
Vì đời chị phải đo lường
Đổi trao tiền bạc tình thương phai lặn
Đời em chị cũng rất cần
Nhờ em chị hiểu dần dần nguyên căn
Đời là tạm bợ khó khăn
Học rồi lại tiến cơ cần đó em
Thấy em chị đổi lại thèm
Khi no quên mất thân em bơ phờ
Mặc cho cát bụi dẫm dơ
Đời là tạm cảnh sa cơ phải chịu
Em ơi chị nhớ em nhiều
Thương em trong lúc điều hui một mình
Xét xem nguyên lý nghĩa tình
Cùng chung tiến hóa chính mình phải lo
Thiên cơ chuyển hòa dặn dò
Phong ba bão táp phải mò mà đi
Cùng chung đàm đạo cùng ghi
Em làm việc phước em thì tiến nhanh.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Atlantic city, 1 tháng 1 năm 1991

Cờ bạc (tiếp theo)

Lý thì nói đúng nhưng mà bạn thiên bạn mở ra rồi bạn không có mê chấp nữa. Khi bạn ngồi yên trong một chỗ bạn thiên rồi, có chuyện gì nói ông ổng chấp lắm không dám kêu ông nhưng mà gặp ông rồi thì ông đâu có chấp. Khi mà ông thiên rồi cái điện ông dồi dào, ông là người ti tỉ phú ở thế gian. Điện càng ngày càng nhiều nó không có thiếu.

Người nà chịu thiên thì điện càng ngày càng nhiều, giàu có mà làm sao lại đi hiếp đáp người nghèo. Nó tu thân tề gia trị quốc bình thiên hạ là ở chỗ đó. Khi mà thiên nhiều rồi có điện rồi thì mới tôn trọng, mới thấy quý con người. Con người, người nào cũng có quyền trở lại với con đường chơn chánh hết thảy. Con người, người nào cũng là tốt, cái bản chất nguyên năng ở thế gian không có thể chế được, chỉ có ông Trời mới có thể chế được con người ra trong cái thanh tịnh và sáng suốt, nguyên năng sẵn có của mọi tâm linh.

Cho nên ở đời này có ai thua ai, cho nên đừng đem cái đạo với cái đạo mà ra cạnh tranh lẫn nhau. Có cái đạo nào thua cái đạo nào đâu. Đạo nào cũng là đạo giải thoát. Đạo nào cũng nói được cái lý siêu việt để đi về tốt lành. Tin vị lãnh đạo tinh thần là sẽ được tiên hóa, cũng là một cái đạo hay chớ đâu phải đạo dở. Không có cái đạo nào mà dở hết thảy, mà chỉ hành giả dở thôi. Hành giả trong tranh chấp.

Tranh chấp tại sao ở đâu nó đẻ ra, thì do ăn uống suy tư sai bậy nó mới dôn cục đẻ ra tranh chấp vô lý. Một cái lý luận không đi đến đâu, rồi tới hiện tại bây giờ là cái lý luận không đi đến đâu, rồi mượn khí giới làm chủ lý luận, hà hiếp người trí. Đó là khí giới hoành hành chứ đâu phải cái trí con người được mở. Còn trí con người được mở và cho mọi người được theo đó là nó khác, khí giới tình thương và đạo đức. Còn cái khí giới vật chất mà để hiếp đáp trí khôn của loài người thì hiện tại trên thế giới này là khí giới đang lãnh đạo, đang dẫn đầu.

Đó cho nên chúng ta phải thấy rõ cái dung điểm nào lợi hay là không, mà nó đâu có phải đòi đòi, một thời gian nào thì súng ống cũng đẹp, mà con người thức tâm thì súng ống đâu có xài. Chẳng lý bây giờ các bạn đi mua súng để giết nhau sao? Không bao giờ! Các bạn mua cái tình thương, giá bao nhiêu các bạn cũng mua để xây dựng cho con người tiến hóa trọn lành tốt đẹp, các bạn mua. Còn đem mua cái súng mà giết người là bạn không có mua. Nhứt bắt sát sanh rồi đi vô cái giới đó rồi! Không có xài cái vật chất nữa, trở về cái nguyên lý sông động đời đời bất diệt là tình thương và đạo đức.

Cho nên mọi người Vô Vi càng ngày càng tu càng dễ hội tụ với nhau trong tình thương và thực chất, thương yêu và tha thứ. Cho nên tôi đi đây đi đó cũng là do sự tu hành mà thúc đẩy tôi, càng ngày càng muốn nói cho các bạn biết rằng chúng ta đang cây thẳng cho chúng ta một cái giống tha thứ và thương yêu thì tự nhiên con người sẽ tiến tới sang trọng và vinh quang. Con người giàu có đầy đủ mới bằng lòng tha thứ và thương yêu. Con người thiếu thốn, thiếu trí, thiếu khí giới tình thương. Thiếu trí tức là thiếu khí giới tình thương là chỉ có tranh chấp mà thôi, tôi nghiệp cho họ! Cho nên chúng ta phải giàu lòng tha thứ thì cái từ quang của chúng ta mới độ cho mọi chúng sanh rõ rệt. Người tu mới có, tu trong thực hành mới có. Mà chỉ thiên mới có chứ không phải tu lải nhải mà được đâu. Tu mà thực hành là nó mới có. Thực hành nó có từ quang thanh nhẹ và thông minh, trong tâm nó không có chấp nữa.

Điện tâm trung tim bộ đầu là nó hòa với càn khôn vũ trụ, nó lớn rộng chứ không cái tim nhỏ, không có ôm cái tim nhỏ. Một ngày nào tách ra đi cũng ở cõi thanh nhẹ chứ không có ở chỗ eo hẹp được. Thì nó bước qua từ cái eo hẹp là cái khổ hạnh mà mà nó bước qua sự thanh nhẹ, thì nó phải đi tới chỗ rộng lớn

kêu là chỗ Đại La. Đó chúng ta tiến tới Đại La là lớn rộng vô cùng, tiến thẳng vào trung đạo chúng ta mới đánh lễ được Hắc Bì Phật. Hắc Bì Phật Tổ là huyền quang, cũng sáng mà sáng cái sáng đó không có ai thay đổi nó được. Cái sáng suốt của đời còn bị thay đổi, chớ còn cái sáng huyền quang không có ai thay đổi nó được. Nó đen nhưng mà cái sáng đó không có bao giờ thay đổi, cái sáng đó sáng vô cùng sáng, tốt đẹp. Đó là đường lối của những người Vô Vi đi, cuối cùng về trung đạo thì mới đánh lễ được, mới học được, cái nguyên lai bản tánh sẵn có của chính chúng ta. Có nhà có cửa, có đầy đủ chứ không có thiếu. Nhưng mà xuống thế gian cứ thấy mình thiếu hoài rồi đâm ra tham. Các bạn đi làm cứ thấy thiếu, thấy trên đầu mình có thằng xếp mà, thì tôi muốn làm xếp. Có tham mà, thấy trên đầu mình có thằng xếp, muốn làm xếp nhưng mà không thấy được là, tôi đi làm để làm gì, tôi học đạo, tôi đi làm để tôi dần thân cho lục căn lục trần nó được làm việc và cho nó quân bình, nó thấy rằng nó không có hoang phí thời gian tại trần. Nó đóng góp cho mọi người có công ăn chuyện làm.

Tuy một việc làm của tôi nó hữu ích trong một khía cạnh nhưng mà cái sự dây chuyền nó sẽ hữu ích cho nhân loại tiến hóa. Thì các bạn đi làm công xưởng đâu cần nghĩ tới địa vị. Cứ việc làm, dần thân vô làm, làm rồi tự nhiên thì người thế gian người ta cần cái người trung tín và tư tưởng quân bình cởi mở, thì tự nhiên là mình có đại vị. Người ta đưa, đưa cho người có kinh nghiệm. Người không có kinh nghiệm mà muốn lên ngồi trên đầu người ta sao được, không có cái chuyện đó. Nhưng mà không phải ai ngồi trên đầu ai. Người có kinh nghiệm nhiều thì phục vụ cho những người không có kinh nghiệm. Cho nên người tu Vô Vi là phải nhịn nhục, để học hỏi mới tiến hóa được. Nhịn nhục tu học thì mới thăng hoa. Còn nếu mà chúng ta thiếu nhịn nhục thì không bao giờ chúng ta tương lai có cái vị trí của Tiên Phật được. Chúng ta phải nhịn nhục tới đa nó mới tiến hóa được. Mà thiếu cái đức tin nhịn nhục là không được.

Cho nên ngày hôm nay các bạn tu về Vô Vi luôn luôn bị kích động và phản động, rồi chuyện này chuyện nọ trong không họ nói có, trong có họ nói không, bạn thấy nhờ cái cơ hội đó bạn mới thấy rõ lấy oán làm ân, lấy sự kích động các bạn mới có cơ hội tiến hóa. Thì các bạn tiến hóa nhờ đâu? Nhờ sự kích động các bạn mới tiến hóa thì rồi là các bạn phải cảm ơn họ và cứu họ chứ không có bao giờ nghĩ là tôi tiến hóa rồi tôi giết họ. Cái đó là sai! Cái lẽ lối đó từ bao nhiêu ngàn năm nay không có bao giờ thành công. Phe này lớn lên giết phe kia, phe kia lớn lên giết phe nọ, rồi lập nhóm này nhóm nọ, rồi cuộc không có giết được ai, rồi cuộc là giết mình mà thôi, tự hạ phẩm mình mà thôi. Càng ngày càng khủng hoảng và không có tiến hóa nổi.

Về tâm linh cũng không được mà vật chất cũng không thông. Thì chúng ta thấy rõ rồi, bây giờ chúng ta là người Việt Nam chúng ta học rất nhiều, từ hoàn cảnh này tới hoàn cảnh nọ, chúng ta đã nếm ếm rõ ràng, thực hành rõ ràng. Bây giờ chúng ta mới tiến về con đường tu. Tu thì phải tốt hơn, phải mạnh dạn hơn, tu bỏ sự khiêm khuyết, phải đầy đủ hơn, phải tốt đẹp hơn, phải dư thừa hơn. Chứ tu mà thiếu thốn là không được! Tâm chúng ta lúc nào cũng đầy đủ, vì tâm chúng ta hướng thượng ngay trung tim bộ đầu. Hướng thượng nơi trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ các bạn còn thiếu cái gì? Tất cả những cái gì của vũ trụ đã cung ứng cho chúng ta có sự sinh sống hiện tại. Những cái duyên lành cũng vậy, cũng từ thanh nhẹ đưa đến hết, mà chúng ta không biết. Chúng ta tự thị, tưởng là ta giỏi. Tôi học tới ông này ông nọ tôi là giỏi, không phải đâu bạn. Cái duyên của vũ trụ, đó là cái phước của tiền kiếp các bạn đã làm, đã dần thân được mức nào, có điểm có trình độ hết thấy chớ không có phải là khi không mà các bạn có đâu.

Từ tiền kiếp các bạn tốt bây giờ các bạn mới được hưởng cái hoàn cảnh tốt. Tiền kiếp các bạn có tu trong tình tấn thực hành thì bây giờ các bạn mới ngộ cái pháp buộc các bạn phải tiếp tục tinh tấn và thực hành tiến hóa lên, thì tương lai mới hội ngộ được cái cảnh vinh quang tốt đẹp.

Cho nên cuối năm cho đến đầu năm chúng ta vẫn còn cơ hội để đàm đạo lẫn nhau, để phân tách và tìm đường lối làm sao tiến cho kỳ được. Cho nên trong tình thương huynh đệ tỷ muội luôn luôn ôm ấp lấy nhau trong xây dựng của sự hứa hẹn của chơn tâm mà chính hành giả phải hành. Chứ hành giả không

hành thì chỉ nói suông mà thôi. Lý luận suông rồi đâu nó cũng sẽ vào đây và không có tiền. Dù rằng các bạn vô trong cái đạo nào và ở trong cái lẽ lối nào rốt cuộc rồi cũng chỉ đạt được sự hư ảo và không có thăng hoa chứng nghiệm được rõ rệt. Còn cái này các bạn thăng hoa chứng nghiệm rõ rệt, tâm thức các bạn mở đến đâu thì những người tu Vô Vi gần đây nó gom gọn cái luồng thanh quang của nó, càng ngày thơ thì nó dồi dào, nó vừa nghĩ là ra thơ, đó là gom gọn luồng điện của tâm thức. Cái luồng điện tâm thức càng ngày càng gom gọn thì nó hướng thượng. Càng hướng thượng thì cái hào quang nó sẽ bùng sáng, mở ra. Cái chơn tâm nó sáng suốt, tận độ lục căn lục trần của chính nó và ảnh hưởng tất cả người khác chớ không phải nói tui đi độ người ta, tôi làm Phật để độ người ta, làm ông tiên để độ người ta, trật lất! Bạn sửa bạn để ảnh hưởng người khác thì được.

Cho nên không nên lãnh một chức vị gì ở thế gian. Tôi nhắc đi nhắc lại rất nhiều lần, không nên, không nên! Nguy hiểm vô cùng! Là chúng ta tự tu tự tiến để ảnh hưởng người khác. Cho nên tất cả các bạn thương yêu tôi, muốn có sự có mặt của tôi để đàm đạo điều thứ nhất, điều thứ nhì là để kiểm soát lại coi hành động của tôi thế nào, con người tôi có thay đổi không, tâm thức tôi có bị kẹt ở chỗ nào để tận độ. Sự trao đổi trong tình thương của các bạn muốn tận độ tôi, muốn đòi hỏi sự có mặt của tôi, tận độ tôi vậy thôi, thì tôi cũng thành thật cảm ơn cái duyên lành của các bạn đã tận độ chúng tôi.

Thành thật tạ ơn các bạn và kính chúc các bạn tâm thân an lạc./.

ĐỀ TÀI SUY GẪM

Thở đúng Pháp Luân Thường Chuyển

Bạn đạo: *Cái Pháp Luân Thường Chuyển đó Thầy! Mình thở sao, bằng cách nào mà mình cảm nhận được là mình thở đúng hay là thở sai?*

Đức Thầy: Khi mình thở sai là mình hít vô ngực là sai; còn hít vô bụng là lúc nào cũng là đúng hết ! Hít vô bụng, rồi, “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu!” Để mở con đường nó đi lên, mới là đúng. À; hít mà giữ lại, sai; khò, hít vô ngực, sai; thấy không? Còn mình hít thẳng một hơi, mình cứ hạ lệnh: “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu.” Đó; thì lần lần nó sẽ mở. Nó đúng ở chỗ nào? Bây giờ mình mới tập thì hít nó vô đây; sau này thấy nó ấm sau lưng, rồi thấy nó cũng như nhột nhột, như người ta rờ rờ rờ cái xương sống mình đi lên; đó là đúng: mở từ tầng một để đi lên. Rồi từ đó cái hỏa hầu nó hợp nhất rồi sáng, phát quang; nó đi trật tự: đi lên là đúng còn đi xuống là sai; đi xuống là tạo thêm cái dục tánh thôi!

BẠN ĐẠO VIẾT

Helmet ngày 19 tháng 6 năm 2019

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng:

Thưa các bạn: Đây là tiết mục CHIA SẺ TÂM TÌNH PHÁT TRIỂN TRÍ TÂM.

Khóa sống chung tu học THÂN THƯƠNG tại Thiền Viện Hai Không lần này có gì đặc biệt?

THÂN THƯƠNG

Cùng chung gốc rễ tịnh bình thanh
Quang chiếu nơi nơi tự chuyển thành
Thế giới đại đồng chung một mối
Cùng chung xây dựng trong thực hành

VĨ KIÊN

Sau hai năm trở lại, Thiền Viện Hai Không khang trang hơn và tốt đẹp hơn.

Quản lý tốt, Thiên Viện đẹp
Quản lý giỏi, Thiên Viện khang trang
Khóa sống chung này có những điểm nổi bật như sau:
Quán Cafe Tự Thức
Quán Trà Quý Thương
Quán Chè Thân Thương

Có thêm ban nhạc Ngàn Sao Lấp Lánh. Nhạc sĩ, ca sĩ, nghệ sĩ ... đều là những vì sao lấp lánh trên bầu trời đêm lung linh huyền ảo vô cùng. Người điều khiển ban nhạc là anh Bình Thạnh (bình an thịnh vượng). Trong tự nhiên và hồn nhiên nhớ đâu hát đó, nhịp nhảy lung tung, lên xuống bất thường, trầm bổng vô cương, biểu cảm xuất thần, không tài nào tả nổi. Hát hay không bằng hay hát, ai tham gia cũng được.

THÂN THƯƠNG

Thương người như thể thương thân, thương ai hơn họ mà thương mình hơn ai!...

Thân Thương chung sống hòa bình
Tình Trời tình đạo vui vầy cảm giao
Hai Không thiên địa hữu tình
Trăng sao lấp lánh đón chào bình minh.

Và không quên cảm ơn Ban Tổ Chức Thiên Viện Hai Không đã không quản ngại gian nan, công sức mà tổ chức khóa sống chung tu học THÂN THƯƠNG cho anh em chúng tôi được về hội tụ và tận hưởng những niềm vui vô tận xin ghi nhớ mãi trong tâm hồn thồn thức.

Kính chào các bạn.

Quý thương,

Bành Chí

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1)Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương linh bác Lâm Kim Phúc, chồng của bạn đạo Lê Thị Nguyệt Thu, thân phụ của bạn đạo Lâm Kim Quang và Lâm Ngọc Chi, sinh ngày 26 tháng 5 năm 1937, mất ngày thứ ba 18 tháng 6 năm 2019 (nhằm ngày 16 tháng 5 năm Kỷ Hợi) lúc 9:40 tối tại San Jose (California), hưởng thọ 82 tuổi, được thượng lộ bình an và siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Kính Báo,

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California

2) Xin kính nhờ các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho hương hồn của chị của bạn đạo Trần Thị Ngọc Thủy tên TRẦN THỊ NGỌC BÍCH, sinh năm 1954, mất lúc 15g40 ngày 21/6/2019, nhằm ngày 19 tháng 5 năm Kỷ Hợi và hoá táng ngày 23/6/2019, nhằm ngày 21 tháng 5 Kỷ Hợi, được siêu thăng tịnh độ.
Xin thành thật cảm ơn.